

Таємниця Трьох королів

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Хто не знає історії, як Три королі, побачивши зірку, що її ми називаємо тепер Різдвяною, вирушили до маленького тоді Вифлеєму привітати народження Ісуса і принесли йому дари? Мельхіор — золото, Балтазар — ладан, а Каспар — миро.

І мали необачність похвалитись царю Іроду в Єрусалимі, що народився Владика світу, Цар царів — одно слово, той, на кого всі чекали, що він прийде і порятуне світ. Ці добрі, благочестиві люди подумали, що мають справу з порядним монархом, якого ця новина втішить.

І що найдивніше, трійко королів були мудрецами, чарівниками і вміли читати Книгу неба й розумілися на людях незгірше, ніж на зорях. Та в цю мить щось затуманило їм голови, і вони вчинили те, що вчинили. А коли прозріли, то вирішили по дорозі назад оминати Єрусалим, аби зайве не сказати Іроду про Боже дитя. І заблукали в пустелі, хоч завжди дуже добре визначали шлях. У тім не було їхньої провини — світ змінився і зоряна карта, яку вони тримали в себе у головах, вже нікуди не годилась.

Кого привів
янгол

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Було зимно, бо зима. Було вітряно, бо хтось забув зачинити прохід між двома горами. Було сніжно, бо землі треба чимось укритися. У маленькій хатці двоє стареньких готувалися до Святої вечері. І так між собою говорили.

— Ти, чоловіче, засвіти ліхтар надворі й не замикай дверей. Бо нині хтось прийде до нас на вечерю.

— Ти так кажеш щороку, а ніхто не приходить.

— А цього року прийде!

— І це ти кажеш щороку.

— І доки живу, буду то казати. Заклич пса до хати, щоб не загавкав і не відігнав гостей. А шапку? Ану бери шапку!

Старий натягнув на голову вухату шапку з витертим хутром, яку носив ще парубком, і вийшов. Його не було доволі довго. Видно, перемовини із псом, що не хотів покидати теплої буди і чувся у хаті зле, були тривалі. Пес був величенький, кудлатий, з вухами, як у дідової шапки, — тільки не витертими, а м'якими й новенькими. Він неохоче зайшов до хати і прогарчав:

— Я тут не ночуватиму, так і знайте! І бліх вам напущу!

Йорданська історія

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Різдво
на хуторі

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Діда й Баби на хуторі не було ні інтернету, ні телевізора, але вони добре знали, коли настане Різдво, бо напередодні на небі з'являється Різдвяна Зірка.

Хутір був далеченько від села, там, у Катрусиній крамниці, вони теж могли дізнатися всілякі новини, серед них і цю оцю. Влітку й восени до крамниці ходила Баба, а восени і взимку — Дід. Купували там оселедець, кільку, цукерки, нитки, сіль, сірники та все, чого душа забажає. А на господарці мали вони корівку Параню, песика Дуная, кота Мурчика, з десяток курочок і три вулики.

Часом, коли було нудно, Дід просив Бабу почитати йому українські народні казки. Він і сам умів читати, але з Бабиних уст вони виходили солодшими. Найбільше любив Дід казку про Летючий Корабель. Літаки часом пролітали над їхнім хутором, але дуже високо. Натомість Летючий Корабель уві сні пролітав, ледь не торкаючись вишень і яблунь, і оминав вершок дуже високої груші. Вітрила на ньому були шовкові, блакитні, щогли срібні, а сам корабель був, як на малюнку в книжці — у вигляді птаха. І в тому кораблі стояв